

Sygn. akt VI GC 192/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Beata Hass-Kloc

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Kościak

po rozpoznaniu w dniu 08 grudnia 2014r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: P. P. (1) prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Firma (...)
P. P. (2)

przeciwko: (...) Sp. z o.o. w R.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Sp. z o.o. w R. na rzecz powoda P. P. (1) kwotę 115.600,00 zł (słownie: sto piętnaście tysięcy sześćset złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 10 lutego 2013r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 7.952,00 zł (słownie: siedem tysięcy dziewięćset pięćdziesiąt dwa złote) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 3.617,00 zł (słownie: trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego w sprawie,

III. nakazuje zwrócić powodowi i pozwanemu niewykorzystane zaliczki w kwotach po 300,00 zł (słownie: trzysta złotych) po uprawomocnieniu się orzeczenia.

Sygn. akt VI GC 192/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 18 grudnia 2014r.

Pozwem z dnia 30 marca 2014 r. powód P. P. (1) prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Firma (...) P. P. (1) w W. wniósł o orzeczenie nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym, że pozwany (...) Sp. z o.o. ma zapłacić na jego rzecz kwotę 115.600,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 10.02.2013r do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania sądowego wraz z kosztami zastępstwa procesowego oraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.

W uzasadnieniu powyższego powód wskazał, iż w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej zawarł w dniu 29 września 2010r. z pozwanym umowę o roboty budowlane. Dochodzone w niniejszym postępowaniu roszczenie wynika z tej umowy – jest to zapłata wynagrodzenia za wykonane roboty na podstawie wystawionej faktury VAT z dnia 11.12.2012r

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany (...) Sp. z o.o. w P. wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu (k- 41-46).

W pisemnych motywach pozwany wskazał, iż roboty budowlane prowadzone przez powoda zostały wykonywane w sposób wadliwy. Ponadto zarzucił ,że zgodnie zaś z postanowieniami umowy pozwany naliczył i potrącił kary umowne:

- w kwocie 93.426,66 zł na podstawie par 12 pkt 1 umowy jako kara umowna za zwłokę w terminowym wykonaniu umowy ,

- w kwocie 201.600,00 zł jako roszczenia z tytułu przywłaszczonego przez powoda 4200 m³ materiału gruntowego stanowiącego własność pozwanego.

W dalszych pismach procesowych strony podtrzymały swoje żądania (powód k- 78-86, pozwany k- 120-123).

Bezspornym w sprawie było:

W dniu 29 września 2010r. w P. w/w strony zawarły umowy nr (...) o roboty budowlane. Wykonawca tj. powód przyjął do wykonania ocieplenia budynku –elewacji zewnętrznej w budynku nr (...) oraz ,że powód prace objęte przedmiotem tej umowy wykonał.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Termin zakończenia robót ustalony został na dzień 31 sierpnia 2011r. Strony ustaliły, iż za wykonanie przedmiotu niniejszej umowy pozwany zapłaci wstępne wynagrodzenie w wysokości brutto 215.600,00 zł. (§ 5 pkt 1 umowy). Rozliczenie za wykonanie robót nastąpi fakturami częściowymi po protokolarnym odbiorze bez zastrzeżeń , zaś ostateczne rozliczenie nastąpi na podstawie faktury końcowej wystawionej przez powoda w terminie 14 dni po odbiorze końcowym (§ 5 pkt 3 umowy).

W § 12 pkt 1 umowy strony ustaliły także, iż kary umowne będą naliczane m.in. w następujących wypadkach i wysokościach, które powód zapłaci pozwanemu - za zwłokę w wykonaniu robót poza terminy określone w harmonogramie realizacji inwestycji w wysokości 0,1 % za każdy dzień zwłoki.

W dniu 17 czerwca 2011r. strony zawarły aneks do powyższej umowy zgodnie, z którym zakończenie prac ma nastąpić - w dniu 31 sierpnia 2011r.

(dowód: umowa z dnia 29 .09. 2010r. k. 17-21, aneks do umowy k. 22).

W dniu 11.12.2012r został podpisany protokół odbioru wykonanych robót gdzie stwierdzono ,że roboty zostały wykonane zgodnie z umową w 100% na wartość 215.600,00 zł.

Powód wykonał przedmiot w/w umowy zgodnie z terminem określonym w aneksie do umowy tj. do dnia 31.08.2011r

Na podstawie zawartej przez strony umowy powód wystawił na rzecz pozwanego fakturę VAT końcową nr (...) na kwotę 115.600,00 zł.

(dowód: faktura VAT nr (...) k. 25, protokół odbioru z dnia 11.12.2012r k. 23-24, zeznania świadków : T. P. k- 137v, J. S. k- 137, J. S. (2) k- 137 , N. B. k- 136v zeznania powoda k- 126v).

Pismem z dnia 5.03.2014r powód wezwał pozwanego o zapłatę kwoty 115.600,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10.02.2013r.

(dowód: pismo z dnia 5.03.2014r k- 26).

W piśmie z dnia 16.04.2014r. pozwany oświadczyła, iż potrąca kwotę naliczonej z tytułu przywłaszczenia humusu w ilości 4.000 m³ w wysokości 201.600,00 zł i wystawiając notę obciążeniową na w/w kwotę.

(dowód: pismo z dnia 16 .04. 2014r. k. 49, nota obciążeniowa k- 50).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych powyżej dowodów.

Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów przedstawionych przez strony. Ich wiarygodność i autentyczność nie budziła wątpliwości Sądu, ani nie była także kwestionowana przez strony niniejszego postępowania, gdyż każda z nich swoje żądania opierała na wskazanych dokumentach.

Sąd dał wiarę w całości zeznaniom świadków : T. P., J. S., J. S. (2) i N. B. (2) albowiem ich zeznania tworzyły spójną i logiczną całość, były spontaniczne i konkretne. Twierdzenia zawarte w ich zeznaniach znalazły potwierdzenie w zgromadzonej dokumentacji. Ponadto, strony w toku postępowania nie kwestionowały wypowiedzi wymienionych świadków, a Sąd dopatrywał się podstaw podważających ich wiarygodność.

Sąd nie uwzględnił zeznań pozostałych świadków tj. A. K. ,

J. K., J. K., A. M.-G. w takim zakresie w jakim nie znalazły one potwierdzenie w ustaleniach faktycznych sprawy. Szczególnie w zakresie w jakim dotyczyły one zagarnięcia ziemi przez powoda , wad w wykonanych przez powoda robót jak i nie dotrzymania terminu wykonania robót. Ocenę w tym zakresie Sąd dokona w poniższych rozważaniach prawnych . W tym miejscu należy jedynie zaznaczyć ,że zeznania świadków oraz zeznania strony pozwanej nie mają oparcia w dokumentach szczególnie treści protokołu odbioru robót tego ,że oprócz pisma z dnia 16.04.2014r sporządzonego już po wniesieniu pozwu pozwany w żadnym innym dokumencie nie podnosił powyższych okoliczności , ani ich nie zarzucał powodowi gdy ten wzywał pozwanego o zapłatę wynagrodzenia za wykonane prace.

Poza tym świadkowi ci nie potrafili podać konkretnych szczegółów rzekomego zaboru ziemi przez powoda , a podane przez nich okoliczności w żaden sposób nie można było zweryfikować szczególnie ,że pozwany w/w piśmie z dnia 16.04.2014r nie podaje ani kiedy , choćby w przybliżeniu ten zabór miał nastąpić ,ani w jaki sposób. Ponadto w samej nocie obciążeniowej podaje ,że jest to ilość 4.200 m³ , a w przywołanym piśmie ,że jest to około 4000 m³.

Sąd Okręgowy mając na uwadze powyższe zważył, co następuje:

W ocenie Sądu powództwo jest zasadne i zasługuje uwzględnienie.

W niniejszej sprawie sporne były wierzytelności przedstawione przez pozwanego do potrącenia oraz termin zakończenia prac przez powoda; a także wadliwość prac wykonanych przez powoda.

Oceniając powyższe należy na wstępie podnieść ,że w sprawie mają zastosowanie przepisy Kodeksu cywilnego o umowie o roboty budowlane (art.647 i nast.). W myśl art.647 k.c., przez umowę o roboty budowlane wykonawca zobowiązuje się do oddania przewidzianego w umowie obiektu, wykonanego zgodnie z projektem i z zasadami wiedzy technicznej, a inwestor zobowiązuje się do dokonania wymaganych przez właściwe przepisy czynności związanych z przygotowaniem robót, w szczególności do przekazania terenu budowy i dostarczenia projektu, oraz do odebrania obiektu i zapłaty umówionego wynagrodzenia.

Powód dochodził w niniejszym procesie zapłaty wynagrodzenia za wykonane przez niego prace w zakresie elewacji budynku nr 4 . Trzeba zauważyć, że wysokość tego wynagrodzenia nie była sporna, natomiast proces sądowy dotyczył dokonanego przez pozwanego potrącenia kar umownych za zwłokę w wykonaniu robót na podstawie zawartej umowy i roszczenia za przywłaszczoną ziemię. Podstawą prawną rozstrzygnięć w tych kwestiach są przepisy art. 483 § 1 i 484 § 1 i 2 Kodeksu cywilnego.

Odnosząc się do potrącenia, stwierdzić należy, iż zgodnie z art.498 k.c., gdy dwie osoby są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami, każda z nich może potrącić swoją wierzytelność z wierzytelności drugiej strony, jeżeli przedmiotem obu wierzytelności są pieniądze lub rzeczy tej samej jakości oznaczone tylko co do gatunku, a obie wierzytelności są wymagalne i mogą być dochodzone przed sądem lub innym organem państwowym. Przesłanką zatem skutecznego potrącenia ustawowego jest istnienie dwóch jednorodnych, wymagalnych i zaskarżalnych wzajemnych wierzytelności stron względem siebie.

W ocenie Sądu Okręgowego wierzytelności pozwanego przedstawione do potrącenia nie zostały przez niego wykazane.

Jeśli chodzi o wierzytelności z tytułu kar umownych to należy podnieść, że należą się one za zwłokę w wykonaniu robót poza terminy określone w harmonogramie realizacji inwestycji. Sam fakt, iż odbiór końcowy wykonanych przez powoda robót odbył się dopiero w dniu 11.12.2012r nie może jednoznacznie wskazywać, że powód dopuścił się zwłoki w wykonaniu robót i termin umowy na ich zakończenie wyznaczony na dzień 31.08.2011r nie został zachowany. W treści tegoż protokołu wprost stwierdzono, że roboty te zostały wykonane zgodnie z umową; a więc z wszystkimi jej postanowieniami. Szczególnie, że pozwany dopiero w toku tegoż postępowania zarzucił, że powód nie dotrzymał umownego terminu zakończenia robót. Poza tym pozwany w dniu 11.12.2012r. dokonał odbioru końcowego wszystkich robót, które powód wykonał dla niego na tej inwestycji (dowód: protokoły odbioru końcowego robót: k. 96, 101, umowy o roboty budowlane: nr (...) k. 92-95 i nr (...) k. 98-100).

Również okoliczności iż powód dokończył prace elewacyjne po zamontowaniu drzwi, co obciążało pozwanego i na co powód nie miał wpływu – nie może stanowić, że powód dopuścił się zwłoki w niedotrzymaniu umownego terminu zakończenia robót.

Podobnie należy ocenić roszczenie dotyczące zaboru humusu przez powoda. Pozwany nie wykazał w sposób jednoznaczny i przekonujący, że powód mógł samowolnie wywieźć z jego działek ponad 4000 m³ ziemi. Zasady doświadczenia życiowego wskazują, że powód musiałby tego dokonać przez dłuższy czas i odpowiednim transportem i trudno przyjąć, że pozwany widząc to pozostawał w całkowitej bezczynności pozwalając na powyższe. Jak już podniesiono nie zarzucił tego powodowi gdy ten wezwał go o zapłatę żądanego w pozwie wynagrodzenia, ani nie zawiadomił o tym organy ścigania. Poza tym brak jest jednoznacznych, przekonujących dowodów, przy założeniu, że powód rzeczywiście wywiózł ziemię należącą do powoda, że było to ilości 4.200 m³ oraz, że wartość tej ziemi w tej ilości to kwota 201,600,00 zł.

Należy w tym miejscu podnieść, że zgodnie jednak z zasadą ciężaru udowodnienia faktów z art.6 k.c., ciężar dowodzenia w zakresie potrącenia spoczywa na osobie wywodzącej z tegoż potrącenia skutki prawne. Osobą tą jest strona składająca oświadczenie o potrąceniu. Uzupełniając tą kwestię należy dodać, że fakty w procesie mogą być przyznane przez drugą stronę, co skutkuje brakiem obowiązku ich dowiedzenia (art.229 k.p.c.). W braku przyznania dowód winien być przeprowadzony zgodnie z przytoczoną zasadą ciężaru dowodzenia. Pozwany nie udowodnił w żaden sposób, iż potrąceniu uległy kwoty wskazane przez niego w sprzeciwie od nakazu zapłaty, choć zgodnie z rozkładem ciężaru dowodu to na nim spoczywało wykazanie powyższej okoliczności. W oparciu o przedstawione powyżej okoliczności Sąd nie uwzględnił zarzutów potrącenia podniesionych przez pozwanego.

Sąd nie uwzględnił również zarzutu dotyczącego wadliwości wykonania robót przez powoda, albowiem nie wynika z treści protokołu końcowego robót z dnia 11.12.2012r. Poza tym kwestię postępowania pozwanego w przypadku wad reguluje w/w umowa zawarta między stronami w par 10 i 11. Pozwany nie wskazał w niniejszym procesie, że te procedury zostały przez niego podjęte w związku z stwierdzonymi wadami. Poza tym pozwany nie podnosił w niniejszej sprawie żadnych roszczeń opartych na przepisach wnikających z rękojmi, albowiem po dokonaniu odbioru końcowego ujawnione wady mogą być rozpoznawane w tym kontekście bądź przez przyzmat art. 471 kc – czego pozwany nie zarzucał. W tej sytuacji dowód z opinii biegłego nie miał znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy (art. 227 kpc w zw. z art. 233 kpc) i jako taki podlegał oddaleniu (k- 162).

W oparciu o wskazane powyżej przepisy Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 115.600,00 zł.

O odsetkach Sąd orzekł zgodnie z treścią art. 481 k.c., który stanowi, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i 108 kpc zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu.

ZARZĄDZENIE

1(...):

- (...),

2(...)